Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător Vitalie Guțan

Dosarul nr. 2ri-274/25
2-24108725-02-2ri-17062025

D E C I Z I E

23 aprilie 2026 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele completului, judecător Diana Corlăteanu
Judecătorii Eleonora Badan Melnic și Roman Pascari

examinând recursul declarat de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 iunie 2025 prin care a fost respinsă contestația depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat înaintată la neadmiterea propriei creanțe spre validare în tabelul definitive a creanțelor creditorilor ÎCS „Trans World Restaurants” SRL,

A C O N S T A T A T :

ÎN FAPT

1. La 26 septembrie 2024 creditorul ÎCS „Trans World Entertainment” SRL a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎCS „Trans World Restaurants” SRL.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30.09.2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul ÎCS „Trans World Entertainment” SRL privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎCS „Trans World Restaurants” SRL, s-a instituit perioada de observație, iar în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Popa Ion, titular a autorizației nr. 63 din 14.01.2015.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 decembrie 2024, s-a admis cererea introductivă înaintată de creditorul ÎCS „Trans World Entertainment” SRL, s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de ÎCS „Trans World Restaurants” SRL, s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea ÎCS „Trans World Restaurants” SRL, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1006600010813, cu sediul: MD-2009, str. P. Halippa, 3, mun. Chișinău, Republica Moldova, s-a desemnat în calitate de lichidator al ÎCS „Trans World Restaurants” SRL – administratorul autorizat Popa Ion, deținătorul autorizației nr. 63 din 14.01.2015, s-a obligat lichidatorul să

notifice creditorii despre înregistrarea cererilor de validare a creanţelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanţelor până la 15 ianuarie 2025, inclusiv și s-a stabilit şedinţa de validare a creanţelor pe data de 25 februarie 2025, ora 12-00 în incinta Judecătoriei Chişinău, sediul Central, str. Zelinski, 13, bir. 17-18.

4. La 22 ianuarie 2025, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de validare a creanțelor în mărime totală de 114.388,87 lei, din care creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) – 32 333,51 lei și creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere și amenzi) – 82 055,36 lei.

5. Lichidatorul ÎCS „Trans World Restaurants" SRL, Popa Ion la 03.02.2025, a depus în instanță tabelul definitiv al creanțelor, în care a inclus la rangul III și VI creanța creditorului Serviciul Fiscal de Stat, însă nu a admis-o spre validare.

6. La 06 februarie 2025, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a înaintat contestație la neadmiterea propriei creanțe spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorilor ÎCS „Trans World Restaurants" SRL, motivând că obligaţiile fiscale menţionate s-au format în baza dărilor de seamă prezentate de contribuabil precum şi în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 440 din 03.07.2012.

7. În motivarea contestației, Serviciul Fiscal de Stat a invocat că cererea de admitere a creanțelor a fost înaintată în termenul stabilit, mai mult ca atât, obligația fiscală s-a născut până la data emiterii hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate, fiind calculate și majorări de întârziere pentru fiecare tip de impozit.

8. Reieșind din faptul că creanțele au rezultat din document executoriu, Serviciul Fiscal de Stat consideră că urmează a fi admise și validate cu titlu provizoriu.

9. Prin referinţa anexată la materialele cauzei, lichidatorul a indicat că consideră neîntemeiată și necesar a fi respinsă contestaţia depusă de Serviciul Fiscal de Stat.

10. A invocat că potrivit art. 264 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (3), obligaţiile fiscale pot fi determinate de către contribuabil şi Serviciul Fiscal de Stat sau alte organe cu atribuţii de administrare fiscală în următoarele termene: impozitele, taxele, majorările de întârziere - în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale respective sau pentru plata impozitului, taxei, majorării de întârziere (penalităţii), în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale; sancţiunile fiscale aferente unor impozite şi taxe concrete - în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale privind impozitul şi taxa menţionată sau pentru plata impozitului şi taxei în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale; sancţiunile fiscale neaferente unor impozite şi taxe concrete - în cel mult 4 ani din data săvârşirii încălcării a legislaţiei.

11. Subsecvent, lichidatorul, și-a argumentat poziția invocând prevederile art. 265 alin. (1) din Codul fiscal prin care se indică că dacă determinarea obligaţiei fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art.264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prezentul titlu, de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale sau de către instanţa judecătorească, însă numai în cazul în care acţiunile Serviciului

Fiscal de Stat, ale serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale sau sesizarea instanţei judecătoreşti au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligaţiei fiscale.

12. Astfel, după determinarea obligaţiei fiscale, aceasta poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile Codului fiscal sau de către instanţa judecătorească. Acţiunile Serviciului Fiscal de Stat sau sesizarea instanţei judecătoreşti urmează să fie realizate în interiorul termenului de 6 ani, care începe să curgă de la determinarea obligaţiei fiscale.

13. De asemenea, în referință s-a indicat că argumentul contestatarului precum că termenul de prescripţie a fost întrerupt în baza art. 401 alin. (1) lit. a) din Codul civil, prin prezentarea dării de seamă forma TL13 - taxa pentru amenajarea teritoriului, la data de 27 ianuarie 2020, nu poate fi recunoscut de către instanță din motiv că cursul prescripţiei extinctive se întrerupe printr-un act voluntar de executare sau prin recunoaşterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acţiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripţia.

14. Constituie acte de recunoaştere tacită executarea parţială a obligaţiei, achitarea, în tot sau în parte, a dobânzilor sau a penalităţilor, constituirea unei garanţii, solicitarea unui termen de plată, declararea compensării şi alte asemenea manifestări care să ateste în mod neîndoielnic existenţa dreptului celui împotriva căruia curge prescripţia.

15. La caz, SRL „Trans World Restaurants” nu a făcut niciun act de recunoaştere expresă sau tacită, conform art. 401 alin. (1) lit. a) din Codul civil. Or, SRL „Trans World Restaurants” nu a invocat expres că recunoaşte şi va stinge datoria faţă de Serviciul Fiscal de Stat.

16. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 iunie 2025 a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, contestația creditorului Serviciul Fiscal de Stat înaintată la neadmiterea propriei creanțe spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorilor ÎCS „Trans World Restaurants” SRL, precizând că obligația fiscală a cărei validare se solicită în speță, s-a prescris, fapt pentru care organul fiscal nu o mai poate executa prin sesizarea instanței judecătorești.

17. Invocând dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 iunie 2025, la data de 9 iunie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii cu pronunțarea unei decizii noi privind admiterea contestației Serviciului Fiscal de Stat împotriva tabelului definitiv al creanţelor creditorilor faţă de patrimoniul debitorului SRL „Trans World Restaurant”, corespunzător, admiterea şi validarea creanţelor Serviciului Fiscal de Stat în tabelul definitiv al creanţelor creditorilor în sumă totală de 114.388,87 lei, constituite din creanţe chirografare de rangul III (plăţi de bază) – 32.333,51 lei şi creanţe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) 82.055,36 lei.

18. În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat că potrivit cererii de admitere a creanţelor înaintate de Serviciul Fiscal de Stat, suma creanţelor fiscale cuprinde perioada de activitate a contribuabilului anterior intentării procesului de insolvabilitate care s-au format în baza dărilor de seamă prezentate de contribuabil pentru perioada de activitate 2010 - 2020, precum şi în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 440 din 03.07.2012, obligaţii care n-au fost onorate de către debitor.

19. Recurentul, a argumentat poziția sa în baza prevederilor art. 42 alin (1) şi (2) al Legii

insolvabilităţii, ce stabilește că creditor chirografar este creditorul negarantat care, la momentul intentării procesului de insolvabilitate, are o creanţă patrimonială faţă de debitor. Creanţa patrimonială a creditorului chirografar se consideră născută pînă la momentul intentării procesului de insolvabilitate în cazul în care raporturile pe care se bazează au apărut pînă la acest moment.

20. Corespunzător, a invocat prevederile art. 8 alin. (2) lit. e) şi lit. j) al Codului fiscal, potrivit căruia contribuabilul este obligat să achite la buget la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art. 7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate şi să îndeplinească deciziile adoptate de organele cu atribuţii de administrare fiscală şi alte organe învestite cu funcţii de control pe marginea rezultatelor controalelor efectuate, respectând cerinţele legislaţiei fiscale.

21. Conform art. 187 alin. (1) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să prezinte în termenul stabilit dări de seamă pentru fiecare tip de impozit sau de taxă, pentru primele de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţiile de asigurări sociale de stat obligatorii.

22. Subsecvent, recurentul a indicat că potrivit ordinului Serviciului Fiscal de Stat nr. 400 din 14.03.2014 cu privire la aprobarea Instrucţiunii privind evidenţa obligaţiilor faţă de buget, dare de seamă fiscală este orice declaraţie, informaţie, calcul, notă informativă, alt document, care sunt prezentate sau trebuie să fie prezentate subdiviziunii Serviciului Fiscal de Stat, privind calcularea, achitarea, reţinerea impozitelor, taxelor, altor plăţi, majorărilor de întârziere (penalităţilor) şi/sau amenzilor ori privind alte fapte ce ţin de naşterea, modificarea sau stingerea obligaţiei fiscale.

23. La acest capitol, recurentul a evidențiat că contul curent generalizat al contribuabilului, anexat la cererea de admitere a creanţelor, aprobat prin ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 400 din 14.03.2014, publicat în Monitorul Oficial nr. 72-77 din 28.03.2014, reprezintă conform pct. 13 din ordinul menţionat, o modalitate de organizare a evidenţei obligaţiilor faţă de bugetul public naţional, întemeiată pe orice înscriere în sistem ce ţine de naşterea, modificarea sau stingerea obligaţiei fiscale.

24. Anume în contul curent generalizat se reflectă sursa datoriei, tipul și modalitatea prin care s-a format, la caz, susține recurentul că obligaţiile fiscale ale debitorului s-au format atât în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 440 din 03.07.2012 precum şi în baza dărilor de seamă prezentate de contribuabil pentru perioada de activitate 2010 – 2020, și creanțele date, au fost cunoscute de către contribuabil, nu au fost sume acumulate fără să fie aduse la cunoștința SRL „Trans World Restaurant”.

25. În cumul cu restanța la plată formată din suma obligaţiei fiscale ale debitorului ce s-a format atât în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei şi în baza dărilor de seamă prezentate, este de menționat și datoria la plată ce reiese din taxa pentru amenajarea teritoriului.

26. În drept, recurentul și-a motivat cererea conform prevederilor art. 401 alin. (1) lit. a) al Codului civil, ce indică că cursul prescripţiei extinctive se întrerupe printr-un act voluntar de executare sau prin recunoaşterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acţiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripţia.

27. Prin urmare, creanţele calculate pentru perioada fiscală anterior intentării procedurii de insolvabilitate în sumă totală de 114.388,87 lei, constituite din creanţe chirografare de rangul III (plăţi de bază) – 32.333,51 lei şi creanţe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere şi amenzi), 82.055,36 lei, sunt certe, lichide şi exigibile şi urmează a fi admise integral în tabelul definitiv al creanţelor asupra patrimoniului debitorului „Trans World Restaurant" SRL.

28. Consideră că instanţa de insolvabilitate la examinarea contestației a ignorat argumentele prezentate de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat.

29. Solicită, admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediu Central din 3 iunie 2025 cu pronunțarea unei decizii noi privind admiterea contestației Serviciului Fiscal de Stat asupra tabelului definitiv al creanțelor.

30. Instanța de recurs a înștiințat participanții la proces și corespunzător la 19 august 2025, din partea lichidatorului Popa Ion, a parvenit referința la cererea de recurs prin care se solicită respingerea recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, ca fiind neîntemeiat cu menţinerea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 3 iunie 2025 ca întemeiată şi legală.

31. Intimatul a indicat în referință că motivele neadmiterii creanțelor Serviciului Fiscal de Stat, lichidatorul le-a expus în nota informativă care a fost prezentată instanței de insolvabilitate și Serviciului Fiscal de Stat, corespunzător pe marginea acestor cerințe s-a expus instanța de fond prin încheierea din 3 iunie 2025, care în opinia lichidatorului este perfect legală și motivată.

32. În susținerea poziției privind respingerea cererii de recurs, intimatul atrage atenția asupra faptului că recurentul nu a invocat temeiuri pentru admiterea cererii de recurs, mai mult ca atât, susține că cererea de recurs este o transcriere a contestației asupra căreia instanța de fond s-a expus deja.

33. Cât privește fondul problemei care a fost prezentată spre judecare, intimatul a remarcat că potrivit art. 264 alin. (1) din Codul fiscal, obligaţiile fiscale se determină în termen de 4 ani, iar conform art. 265 alin. (1) din Codul fiscal, după determinare, acestea pot fi executate silit doar dacă măsurile sunt întreprinse în termen de 6 ani.

34. Subsecvent, lichidatorul a subliniat că din contul curent detaliat rezultă că la 31 decembrie 2014, SRL „Trans World Restaurants" înregistra restanţe cu titlu de plăţi de bază în mărime de 32.333,51 lei. Prin urmare, termenul de prescripţie pentru executarea silită a expirat la 31 decembrie 2020, iar majorările de întârziere/amenzi (82.055,36 lei), fiind accesorii obligaţiei de bază, urmează aceeaşi soartă şi sunt prescrise odată cu aceasta.

35. Solicită respingerea cererii de recurs, reprezentantul întreprinderii insolvabile a reiterat că recurentul nu a indicat niciun motiv plauzibil în favoarea poziției sale, doar afirmația că actul primei instanțe a fost adoptat cu aplicarea eronată a legii, nu este argument suficient pentru a admite recursul.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

36. Art. 424 Cod de procedură civilă:

(1) Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

37. Art. 426 Cod de procedură civilă:

(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

38. Art. 427 Cod de procedură civilă:

lit. a) Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

39. Art. 428 Cod de procedură civilă:

(1) decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.

40. Art. 1 al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012:

(4) Procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi ale prezentei legi.

41. Art. 26 Cod procedură civilă:

(1) Procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale.

(2) Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei.

(3) Instanţa care judecă cauza îşi păstrează imparţialitatea şi obiectivitatea, creează condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei.

(4) Egalitatea părţilor în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încît nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

42. Art. 118 Cod de procedură civilă:

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

43. Art. 121 Cod de procedură civilă:

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

44. Art. 130 Cod de procedură civilă:

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără

aprecierea lor.

45. Art. 140 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012:

(1) Dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă.

46. Art. 141 al Legii insolvabilității:

(1) Cererea de admitere a creanţelor are acelaşi regim juridic ca şi cererea de chemare în judecată, cu excepţiile stabilite la art. 19.

(2) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanţelor, precum şi menţiuni cu privire la eventualele drepturi de preferinţă sau garanţii.

(3) La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanţele şi actele de constituire de garanţii.

47. Art. 142 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012:

(1) Creanţele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilităţii, sau de lichidator, cu excepţia creanţelor constatate prin titluri executorii.

(3) Termenul de verificare a creanţelor şi de consemnare în tabelul creanţelor nu va depăşi 15 zile lucrătoare. În funcţie de circumstanţele cauzei şi din motive temeinice, instanţa de insolvabilitate poate decide o majorare a termenului prevăzut de pînă la 15 zile.

(4) Administratorul insolvabilităţii/lichidatorul procedează de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanţa de insolvabilitate şi a documentelor depuse şi efectuează o cercetare amănunţită pentru a stabili dacă creanţa nu este contestată sau în litigiu, care este valoarea exactă conform actelor din care rezultă creanţa şi prioritatea fiecărei creanţe.

(7) O creanţă se înscrie în tabel ţinându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât şi de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, aşa cum rezultă din actele depuse la dosar.

48. Art. 143 al Legii insolvabilității:

(4) După intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanţelor, care va cuprinde toate creanţele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanţele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilităţii/lichidator şi rangul de prioritate al creanţei. Tabelul definitiv al creanţelor se aprobă de către instanţa de insolvabilitate la şedinţa de validare a creditorilor.

(5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanţa de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii şi debitorul au acces la tabelul creanţelor şi pot face contestaţii faţă de creanţele admise de administrator/lichidator în tabel, precum şi asupra celor înlăturate.

(6) O creanţă acceptată şi inclusă de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv al creanţelor se consideră validată dacă, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de şedinţa de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestaţia ridicată a fost înlăturată. Contestaţia debitorului nu se opune validării creanţei.

49. Art. 144 din Legea insolvabilității:

(1) Debitorul şi creditorii pot să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi la drepturile de preferinţă neadmise sau trecute integral sau parţial de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv.

(2) Contestaţiile se depun la instanţa de insolvabilitate în termenul prevăzut la art.143 alin. (6). Contestaţiile înaintate după acest termen se declară tardive şi se restituie fără a fi examinate.

(3) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţiile în şedinţă de validare sau în cadrul unei alte şedinţe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deţine creanţa contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului şi a oricărei alte părţi interesate, după caz.

(4) Dacă la examinarea contestaţiei se constată existenţa unui litigiu de drept, instanţa de insolvabilitate admite contestaţia printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanţă nu a fost validată. În acest caz, creanţa se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanţă nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanţei sau de preluare a procesului pendinte. Creanţele faţă de care au fost admise contestaţiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condiţiile stabilite la art.152.

(9) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţia prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestaţia este admisă sau respinsă cu validarea creanţei este executorie pentru administratorul insolvabilităţii/lichidator şi pentru toţi creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanţelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca şedinţă specială de validare.

MOTIVAREA INSTANȚEI

50. Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate şi temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil al Curţii de Apel Centru consideră că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi respins cu menţinerea încheierii primei instanţe din 3 iunie 2025, reieşind din următoarele considerente.

51. Din materialele cauzei rezultă că, la 26 septembrie 2024 creditorul ÎCS „Trans World Entertainment” SRL a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎCS „Trans World Restaurants” SRL.

52. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30.09.2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul ÎCS „Trans World Entertainment” SRL privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎCS „Trans World Restaurants” SRL, s-a instituit perioada de observație, iar în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Popa Ion, titular a autorizației nr. 63 din 14.01.2015.

53. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 decembrie 2024, s-a admis cererea introductivă înaintată de creditorul ÎCS „Trans World Entertainment” SRL, s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de ÎCS „Trans World Restaurants” SRL; s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea ÎCS „Trans World Restaurants” SRL, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1006600010813, cu sediul: MD-2009, str. P. Halippa, 3, mun. Chișinău, Republica Moldova; s-a desemnat în calitate de lichidator al ÎCS „Trans World Restaurants” SRL – administratorul autorizat Popa Ion, deținătorul autorizației nr. 63 din 14.01.2015; s-a obligat lichidatorul să notifice creditorii despre înregistrarea cererilor de validare a creanţelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanţelor până la 15.01.2025, inclusiv și s-a stabilit şedinţa de validare a creanţelor pe data de 25 februarie 2025, ora 12-00 în incinta Judecătoriei Chişinău, sediul Central, str. Zelinski, 13, bir. 17-18 (f.d. 13).

54. La 22.01.2025, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de validare a creanțelor în mărime totală de 114.388,87 lei, din care creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) – 32 333,51 lei și creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere și amenzi) – 82 055,36 lei (f.d. 14-133).

55. La 03.02.2025, lichidatorul ÎCS „Trans World Restaurants” SRL, Popa Ion a depus în instanță tabelul definitiv al creanțelor, în care a inclus la rangul III și VI creanța creditorului Serviciul Fiscal de Stat, însă nu a admis-o spre validare (f.d. 134-136).

56. La 06.02.2025, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a înaintat contestație la neadmiterea propriei creanțe spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorilor ÎCS „Trans World Restaurants” SRL (f.d. 1-7).

57. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 iunie 2025 a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, contestația creditorului Serviciul Fiscal de Stat înaintată la neadmiterea propriei creanțe spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorilor ÎCS „Trans World Restaurants” SRL, precizând că obligația fiscală a cărei validare se solicită în speță, s-a prescris, fapt pentru care organul fiscal nu o mai poate executa prin sesizarea instanței judecătorești.

58. Colegiul reține că obiectul examinării îl constituie posibilitatea valorificării creanțelor fiscale pretinse de Serviciul Fiscal de Stat prin prisma termenului prevăzut de art. 265 alin. (1) Cod fiscal, iar nu respectarea termenului procedural de depunere a cererii de admitere a creanței în cadrul procedurii de insolvabilitate.

59. Aplicarea art. 265 alin. (1) Cod fiscal presupune stabilirea datei determinării obligației fiscale și verificarea faptului dacă, în interiorul termenului de șase ani, Serviciul Fiscal de Stat a întreprins acțiuni concrete orientate spre stingerea silită a acesteia. În acest scop, nu este suficientă simpla indicare a unor acte întocmite de Serviciul Fiscal de Stat, fiind necesar ca acesta să demonstreze natura acțiunilor întreprinse, data realizării lor și legătura cauzală dintre respectivele acțiuni și obligațiile fiscale solicitate spre validare.

60. La 22 ianuarie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat validarea creanțelor în sumă totală de 114.388,87 lei, dintre care 32.333,51 lei reprezintă plăți de bază, înscrise la rangul III, iar 82.055,36 lei reprezintă majorări de întârziere și amenzi, înscrise la rangul VI. Lichidatorul a

inclus aceste creanțe în tabelul definitiv, însă nu le-a admis spre validare, apreciind că posibilitatea valorificării lor silite a încetat prin expirarea termenului prevăzut de art. 265 alin. (1) Cod fiscal.

61. Instanța de insolvabilitate a respins contestația ca neîntemeiată, apreciind că obligațiile fiscale solicitate spre validare nu mai puteau fi valorificate silit din cauza expirării termenului prevăzut de art. 265 alin. (1) Cod fiscal. Legalitatea acestei concluzii constituie obiectul controlului exercitat în recurs.

62. Colegiul nu poate reține argumentul Serviciului Fiscal de Stat potrivit căruia prezentarea de către debitor, la 27 ianuarie 2020, a dării de seamă TL13 privind taxa pentru amenajarea teritoriului ar fi întrerupt termenul în privința întregii creanțe solicitate spre validare. Din conținutul înscrisului rezultă că acesta privește o obligație de 20 lei și nu exprimă o recunoaștere neechivocă a datoriei fiscale istorice în cuantum de 114.388,87 lei.

63. Prezentarea unei dări de seamă aferente unei obligații fiscale distincte nu poate fi extinsă asupra tuturor obligațiilor anterioare înscrise în evidența fiscală. În lipsa unei manifestări exprese sau tacite care să individualizeze dreptul recunoscut, înscrisul menționat nu demonstrează întreruperea termenului pentru întreaga creanță a cărei validare se solicită.

64. Colegiul nu poate reține argumentul recurentului întemeiat pe art. 142 alin. (2) din Legea insolvabilității. Într-adevăr, creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu nu se supun procedurii de verificare reglementate de această normă. Totuși, excepția instituită de art. 142 alin. (2) privește creanța astfel cum rezultă din documentul executoriu și nu exclude examinarea condițiilor legale necesare pentru validarea acesteia în procedura de insolvabilitate, inclusiv sub aspectul posibilității valorificării creanței la data intentării procedurii și al efectelor juridice ale termenului prevăzut de art. 265 Cod fiscal.

65. Din contul curent detaliat rezultă că la 31 decembrie 2014 debitorul înregistra obligații fiscale principale în cuantum de 32.333,51 lei. În raport cu această constatare, creditorului fiscal îi revenea sarcina să demonstreze că, înainte de expirarea termenului prevăzut de art. 265 alin. (1) Cod fiscal, au fost întreprinse acțiuni concrete și legal exteriorizate de executare silită a obligațiilor care formează creanța solicitată spre validare.

66. Serviciul Fiscal de Stat a invocat hotărârea privind executarea silită seria AH nr. 0021616 din 27 decembrie 2019 și ordinele incaso din 26 iulie 2018, 27 noiembrie 2019 și 17 februarie 2020. Totuși, simpla întocmire sau existență formală a acestor acte nu demonstrează, prin ea însăși, că acestea au fost înaintate spre executare în modul prevăzut de lege și că priveau creanțele concrete a căror validare se solicită.

67. Colegiul reține că Serviciul Fiscal de Stat a invocat hotărârea privind executarea silită nr. 0021616 din 27 decembrie 2019 și ordinele incaso din 26 iulie 2018, 27 noiembrie 2019 și 17 februarie 2020, susținând că prin acestea au fost întreprinse măsuri de executare în interiorul termenului prevăzut de art. 265 alin. (1) Cod fiscal. Totuși, simpla indicare a existenței unor asemenea acte nu este suficientă. În condițiile art. 118 Cod de procedură civilă, recurentului îi revenea sarcina de a demonstra că respectivele acte au fost înaintate și utilizate în cadrul procedurii de executare a creanțelor a căror validare este solicitată.

68. În special, din comunicatul informativ al instituției bancare din 11 decembrie 2024, anexat la dosar, nu rezultă existența unor măsuri restrictive aplicate în temeiul hotărârii privind executarea silită nr. 0021616 din 27 decembrie 2019 sau al ordinelor incaso din 26 iulie 2018, 27 noiembrie 2019 și 17 februarie 2020. Totodată, informația bancară reflectă doar măsuri fiscale anterioare, aferente anilor 2010 și 2014. În aceste condiții, probele invocate de recurent nu confirmă că actele menționate au fost utilizate în cadrul executării creanțelor solicitate spre validare și nu sunt apte să răstoarne concluzia instanței de insolvabilitate privind lipsa probelor referitoare la întreprinderea unor măsuri de executare relevante pentru aplicarea art. 265 Cod fiscal.

69. Referirea recurentului la decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr. 440 din 3 iulie 2012 nu este suficientă pentru a combate concluziile instanței de insolvabilitate. Recurentul nu a demonstrat ce parte a creanței solicitate spre validare rezultă din această decizie și nici nu a prezentat probe care să confirme întreprinderea unor măsuri de executare relevante în privința obligațiilor constatate prin actul respectiv.

70. Deși recurentul susține că obligațiile fiscale s-au format în perioada 2010–2020, acesta nu individualizează, în cadrul criticilor formulate, fiecare obligație, data determinării sale și măsurile de executare pretins întreprinse în privința acesteia. În aceste condiții, simplele referiri la contul curent generalizat, la decizia nr. 440 din 3 iulie 2012 și la existența unor ordine incaso nu sunt suficiente pentru a combate concluzia instanței de insolvabilitate privind lipsa probelor referitoare la conservarea posibilității de valorificare a creanței fiscale.

71. Argumentul privind ordinele incaso și hotărârea de executare este distinct de cel privind pretinsa recunoaștere a datoriei prin darea de seamă TL13. Niciunul dintre acestea nu este însă demonstrat în măsura necesară: darea de seamă nu individualizează creanța istorică, iar în privința actelor de executare nu a fost probată înaintarea lor spre executare și corespondența cu obligațiile solicitate spre validare.

72. Argumentele recursului reproduc în esență susținerile formulate în contestație și nu combat constatarea determinantă a instanței de fond privind lipsa probelor referitoare la întreprinderea, în termenul legal, a acțiunilor de executare a creanțelor concrete solicitate spre validare

73. Prin urmare, Colegiul reține că motivele invocate în recurs nu sunt de natură să combată concluzia instanței de insolvabilitate privind lipsa probelor care să confirme conservarea posibilității de valorificare a creanțelor fiscale solicitate spre validare. Reflectarea obligațiilor fiscale în contul curent generalizat și simpla invocare a unor acte fiscale, în lipsa unor dovezi suficiente privind utilizarea acestora ca măsuri de executare în privința creanțelor litigioase, nu sunt apte să înlăture efectele termenului prevăzut de art. 265 Cod fiscal.

74. Potrivit art. 173 Cod fiscal, în condițiile prevăzute de lege, dreptul statului de a executa silit obligația fiscală se stinge prin prescripție dacă nu a fost exercitat în termenele stabilite de Codul fiscal. În prezenta cauză, argumentele și probele invocate în recurs nu sunt de natură să combată concluzia instanței de insolvabilitate potrivit căreia, în privința creanțelor solicitate spre

validare, nu a fost demonstrată întreprinderea unor măsuri de executare apte să înlăture efectele termenului prevăzut de lege.

75. În aceste circumstanțe, Colegiul apreciază că prima instanță a ajuns la o concluzie corectă privind netemeinicia contestației Serviciului Fiscal de Stat, iar criticile formulate în recurs nu demonstrează aplicarea eronată a normelor de drept material sau aprecierea necorespunzătoare a probelor relevante.

76. Argumentele recursului nu infirmă constatările instanței de insolvabilitate și nu demonstrează că creanțele solicitate întruneau, la data intentării procedurii, condițiile pentru a fi admise și validate în tabelul definitiv.

77. În consecință, Colegiul reține că argumentele invocate în recurs nu răstoarnă constatările instanței de insolvabilitate și nu demonstrează existența unor erori de fapt sau de drept care să justifice casarea încheierii contestate. Criticile formulate de recurent se limitează, în esență, la reiterarea poziției expuse în contestația examinată de prima instanță, fără a combate concluzia determinantă privind lipsa probelor care să confirme întreprinderea, în termenul prevăzut de lege, a unor măsuri de executare apte să conserve posibilitatea valorificării creanțelor fiscale solicitate spre validare.

78. Verificând legalitatea încheierii contestate prin prisma motivelor invocate în recurs, a referinței depuse și a materialelor dosarului, Colegiul constată că instanța de insolvabilitate a apreciat probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă și a aplicat corect dispozițiile relevante ale Legii insolvabilității și ale Codului fiscal raportate la circumstanțele constatate în cauză.

79. În aceste condiții, nefiind stabilite temeiuri care să atragă modificarea sau casarea actului judecătoresc contestat, iar concluziile instanței de insolvabilitate fiind conforme situației de fapt reținute și normelor de drept aplicabile, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 iunie 2025.

80. În conformitate cu art. 426-427 Cod de procedura civilă, Colegiul civil al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de recurentul Serviciul Fiscal de Stat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 iunie 2025, pronunțată la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat înaintată la neadmiterea creanței spre validare în tabelul definitiv a creanțelor creditorilor ÎCS „Trans World Restaurants” SRL.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Diana Corlăteanu

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari